

[Evan Jensen.]

at menighedsrådene i alle disse sogne på én gang vil gå i gang med store opgaver for hver sin kirke. Det er nødvendigt, at der finder en koordinering sted. Det, der nu foreslås, er, at provstiudvalgene skal stadfæste overslag og godkende ligningsbeløb til dækning af de kirkelige kassers underskud. Beføjelserne på dette område har hidtil ligget hos ministeriet og stiftsøvrigheden; her er altså tale om en decentralisering, som jeg kan hilse med tilfredshed. Ligeledes hilser jeg med tilfredshed, at revisionen også lægges ud til provstiudvalgene.

Der foreslås endvidere, at der skal holdes et årligt budgetsamråd mellem provstiudvalget og menighedsrådene. For øjeblikket er det sådan, at menighedsrådet affatter et årligt overslag, som skal fremsendes inden den 1. september. Forslaget, vi her behandler, går ud på, at menighedsrådet skal udarbejde et foreløbigt og et endeligt overslag for præstelønningskassen, som indsendes til provstiudvalget inden henholdsvis den 1. august og den 1. september. Når provstiudvalget har modtaget det foreløbige overslag, står der, at så kan man indkalde en eller to repræsentanter for hvert menighedsråd i området til budgetsamråd, og her er det så, at man skal behandle bevillingsforslagene, og her er det, at man skal foretage den prioritering, som jeg var inde på for et øjeblik siden. Dette forslag betyder vel blandt andet også, at menighedsrådene skal afholde to åbne budgetmøder: det første, hvor det foreløbige overslag behandles, og et andet åbent budgetmøde, hvor man tager endelig stilling til overslaget. Det må jeg gå ud fra også er en konsekvens af forslaget her.

Endvidere har jeg bemærket, at kirkebetjeningskassen nu foreslås ophævet, og at dens indtægter og udgifter indgår i kirkekassens overslag. Også det hilser jeg med tilfredshed.

En række beføjelser, som hidtil har ligget hos kirkeministeriet, beføjelser vedrørende rutineprægede sager angående kirker, præstegårde, kirkegårde, kirkers og præstegårdes jorder m. v., skal efter forslaget henlægges til stiftsøvrigheden. Ved at man henlægger sager vedrørende de kirkelige kassers overslag og regnskaber til provstiudvalgene, lettes stiftsøvrighedens arbejdsbyrde. Til gengæld lægges så afgørelser fra kirkemini-

steriet ud til stiftsøvrigheden. Det er en decentraliseringstendens, som jeg kan hilse med tilfredshed.

Der står endvidere i bemærkningerne, at det menes ikke, at stiftsøvrighederne som følge af, at de får en større arbejdsbyrde efter forslaget her, får brug for yderligere personale, i hvert fald kun i begrænset omfang, hvis det skulle blive tilfældet. Også det har jeg noteret mig.

Der består en række særordninger for Københavns og Frederiksbergs vedkommende med hensyn til administrationen af de kirkelige love, og nu foreslås disse særordninger ophævet. Ministeren gør i sin forelæggelse opmærksom på, at København og Frederiksberg ikke er glade ved det, som foreslås. Det er jo en ting, vi må se på i udvalget, men rent umiddelbart er jeg af den opfattelse, at dette, at man foreslår sådanne særordninger ophævet og fører også dette geografiske område ind under de almindelige lovbestemmelser, som vi har, er et fremskridt, og derfor vil jeg i hvert fald i udvalget gerne være med til at se på, om ikke vi kan opretholde de forslag, som ministeren nu er kommet med. Ministeren siger, at disse særordninger for København og Frederiksberg kun har en historisk begrundelse, og hvis det er tilfældet — og det har jeg ingen som helst grund til at betvivle — så er det urimeligt, at vi har disse særordninger, og vi må derfor have dem væk, som det er foreslået.

Må jeg gøre en enkelt bemærkning mere om en enkelt side af forslaget, den såkaldte 20 pct.s regel. Her synes jeg også, der er tale om et ikke uvæsentligt fremskridt. Hidtil har menighedsrådene jo ikke kunnet påligne et større beløb, end hvad gennemsnittet af ligningsbeløbet med visse fradrag har udgjort i de 4 forud for menighedsrådets funktionstid nærmest liggende år med et tillæg af 20 pct., uden kommunalbestyrelsens samtykke. Efter forslaget er det således, at ligningsbeløb til kirkekasserne i en kommune ikke uden kommunalbestyrelsens samtykke må være mere end de 20 pct. højere end gennemsnittet af de sidste 4 års ligningsbeløb til kirkekasserne. Det synes jeg er et fremskridt, fordi det giver menighedsrådene en mulighed for at følge lidt med i den konjunkturudvikling, som vi er inde i.

Med hensyn til provstiudvalgene vil jeg